

НА ЗБОРУ У РУПЕЉЕВУ ГОВОРИО ЈЕ КРЦУН

После капитулације бивше југословенске војске партијска ћелија и напредни омладинци у Рупељеву добили су задатак од Среског комитета КПЈ у Пожеги да прикупљају оружје, муницију и санитарски материјал. Одмах се приступило извршавању постављених задатака. Ја сам прикупио пет до шест пушака, један пиштољ, око 200 пушчаних метака и око десетак бомби крагујевчанки. То оружје сам подмазао, завио у шаторско крило и сакрио у пећину близу моје куће. Сви моји другови, напредни омладинци, су такође прикупљали оружје и муницију. Међу прикупљеним оружјем била су и два пушкомитраљеза. После капитулације поред пута Пожега — Ужице и Пожега — Ариље могло се наћи доста баченог оружја, муниције и друге војне опреме.

У току априла, маја и јуна, до напада Немачке на СССР на пашим састанцима се дискутовало о потреби прикупљања оружја, муниције и санитарског материјала, читани су разни партијски материјали и дискутовало се о спремности за подизање устанка.

После напада Немачке на СССР долази до хапшења комуниста и њихових симпатизера. За један број комуниста из Рупељева то је био знак да се морају повлачити у илегалност и да не спавају код својих кућа. Напредним омладинцима скренута је пажња да не одлазе у Пожету, нити да се виђају на јавним путевима како не би пали у руке полицији и жандармима.

Приликом формирања Прве пожешке партизанске чете, 28. јула на Благаји, из нашег села у чету су отишли Андрија Видић, Страјин Дрндаревић, Велисав Глушчевић, Милоје Диковић и још неки другови чијих имена се не сећам. Један број нас другова је добио задатак да оотане у оелу још извесно време и да, сваки у свом рејону, прикупља храну за чету, оружје, муницију и друго. После формирања чете један део оружја и муниције смо однели код Милоша Младеновића, воденичара, иначе секретара партијске ћелије у Рупељеву. Одатле је оруђе однето у чету, која се налазила у Благаји. Остатак оружја и муниције остављен је на скривитим местима у селу, с тим да *ос* и *оио* преда када дође до омасовљења партизанске чете.

У воденицу Милоша Младеновића слато је жито, које се после млело, месио хлеб и после односио у чету.

Првих дајна августа саопштено нам је да организујемо народни збор на месту званом Ливаде у Рупељеву, на коме треба да говори Слободан Пенезић Крцун, заменик политичког комесара Ужичког партизанског одреда. У одређени дан на збору је било присутно 200 — 300 грађана из Рупељева и околних села. Да би се збор одвијао нормално, били смо обезбедили и стражу. Слободан Пенезић Крцун је дошао у пратњи неколико другова из Прве пожешке партизанске чете. Попео се на један сто и одржао говор у коме је, поред осталог, рекао да су нас краљ и влада срамно издали и побегли у Лондон, а нас, народ, оставили на милост и немилост фашистичким окупаторима. Немци нас у својим прогласима позивају да очувамо ред и мир, да погнемо шију и да се покоравмо њиховим наређењима. Окупатор на све стране убија, итд. Поменуо је да су Немци на Буковима стрељали око 80 недужних сељака, на пожешкој пијаци је стрељано па после обешено неколико лица.

Док је Крцун говорио, на лицима многих старих ратника виделе су се сузе и знаци одобравања,

На крају је друг Слободан Пенезић Крцун рекао да је Централни комитет Комунистичке партије Југославије издао проглас народима Југославије у којем нас позива на оружани устанак против окупатора. Ови млади треба да ступе у партизанске редове како би се борили за истерикање окупатора из земље.

— Када се заврши рат, ми желимо да створимо друштво у коме ће сви народи и ови људи живети равноправно — рекао је Крцун.

Последње речи друга Крцуна наишле су на опште одобравање присутних сељака. Крцунов говор је имао снажног одејка, што се види и по томе да је велики број сељака из Рупељева отишао у Прву пожешку партизанску чету.

Вероватно су Немци били обавештени о збору у Рупељеву, јер је сутрадан једна група Немаца дошла из Пожеге у село. Интересовали су се за збор и место Ливаде. Преко тумача добили су објашњење да је претходног дана после подне била сахрана на гробљу једног младића, а да је после тога одржан народни збор. Посаге тога Немци су се вратили у Пожегу...

Радоав Рашо МИЛУТИНОВИЋ